

דוד ציבא ומפיבוסת

ימי עיון בתנ"ך

ורה אילחן חנוכה

קייז תשע"ב

מדרכה
ראשונה

דוד ציבא ומפיבוסת

מפיבוסת

א ויאמר דוד: הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן? [וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מזורעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבוסת.]

ד,ד

מפיבוסת דוד, תשובת הכהן

ב ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו: האתה ציבא? ויאמר עבדך! ויאמר המלך: האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים? ויאמר ציבא אל המלך: עוד בן ליהונתן נכה רגלים. ויאמר לו המלך: איפה הוא? ויאמר ציבא אל המלך: הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר.

ג

2. המלך - ציבא I א' - 13

ה וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר. ויבא מפיבוסת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד: מפיבוסת! ויאמר: הנה עבדך! ויאמר לו דוד: אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד. וישתחו ויאמר: מה עבדך כי פנית אל הפלב המת אשר פמוני.

ז

ה ציבא המלך 13-א' 13 מפיבוסת

ט ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו: כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך. ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבוסת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ויציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים. ויאמר ציבא אל המלך: ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך.

ט

מפיבוסת

13-א' II

1. המלך - ציבא

יב ומפיבוסת אכל על שלחני פאחד מבני המלך. ולמפיבוסת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבוסת. ומפיבוסת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו.

יב

יג

מפיבוסת בן קטן מפיבוסת

2. 1010

ב 313 אומר: לך חן: ש לך חן ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה

אלהי ישראל כי-אחקר את-אבי כעת ומחר השלשית והנה טוב אל-
יהוה ולא-אז אשליח אליך וגליתני את-אונגך: כה-יעשה יהוה ליהונתן וכה
יסיף כי-יטיב אל-אבי את-הרעה עליך וגליתני את-אונגך ושליחתך
י והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם-אבי: ולא אם-עודני חי
ט ולא-תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: ולא-תכרית את-חסדך מעם
ביתי עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-אבי דוד איש מעל פני האדמה:
טו ויכרת יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: ויסיף יהונתן
להשביע את-דוד באהבתו אתו כי-אהבת נפשו אהבו:

לך חן: ש לך חן לך חן: ש לך חן
313 אומר: לך חן: ש לך חן

טו וישב המלך ויבא עד-הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת
י המלך להעביר את-המלך את-הירדן: וימהר שמעי בן-גרא בן-הימיני
י אשר מבחורים וירד עם-איש יהודה לקראת המלך דוד: ואסף איש עמו
מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בני ועשרים עבדיו אתו וצלתו
הירדן לפני המלך:

כה ומפבשת בן-שאול ירד לקראת המלך
ולא-עשה רגליו ולא-עשה שפמו ואת-בגדיו לא כבס למן-היום לכת
כו המלך עד-היום אשר-בא בשלום: ויהי כי-בא ירושלם לקראת המלך
כו ויאמר לו המלך למה לא-הלכת עמי מפבשת: ויאמר אדני המלך עבדי
רמני כי-אמר עבדך אחבשה-לי החמור וארכב עליה ואלך את-המלך
כח כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל-אדני המלך ואדני המלך כמלאך
כט האלהים ועשה הטוב בעיניך: כי לא היה כל-בית אבי כי אם-אנשי-מות
לאדני המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנה ומה-יש-לי עוד צדקה
ולועק עוד אל-המלך:

ל ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את-
לא השדה: ויאמר מפבשת אל-המלך גם את-הכל יקח אחרי אשר-בא
אדני המלך בשלום אל-ביתו:

לך חן: ש לך חן לך חן: ש לך חן
313 אומר: לך חן: ש לך חן

טז א מהראש והנה ציבא נער מפבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם
ב מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונגבל יין: ויאמר המלך אל-ציבא
הלחם מה-אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית-המלך לרכב וללחם והקיץ
ג לאכול הנערים והיין לשתות היצר במדבר: ויאמר המלך ואיה בן-אדניך
ויאמר ציבא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית
ד ישראל את ממלכות אבי: ויאמר המלך לציבא הנה לך כל אשר למפבשת
ו ויאמר ציבא השתחוויתי אמצאתן בעיניך אדני המלך: